

Határozatok Tára

C-38/21, C-47/21 és C-232/21. sz. egyesített ügyek

**VK
kontra
BMW Bank GmbH,**

**F. F.
kontra
C. Bank AG**

**CR és társai
kontra
Volkswagen Bank GmbH
és
Audi Bank**

(a Landgericht Ravensburg [Németország] által benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem)

A Bíróság ítélete (nagytanács), 2023. december 21.

„Előzetes döntéshozatal – Fogyasztóvédelem – Gépjárműre vonatkozó, megvásárlási kötelezettség nélküli lízingszerződés – 2008/48/EK irányelv – A 2. cikk (2) bekezdésének d) pontja – A szerződés tárgyának megvásárlására vonatkozó kötelezettség nélküli lízingszerződés fogalma – A 2002/65/EK irányelv – Az 1. cikk (1) bekezdése és a 2. cikk b) pontja – A pénzügyi szolgáltatási szerződés fogalma – 2011/83/EU irányelv – A 2. cikk 6. pontja és a 3. cikk (1) bekezdése – A szolgáltatási szerződés fogalma – A 2. cikk 7. pontja – A távollevők között kötött szerződés fogalma – A 2. cikk 8. pontja – Az üzlethelyiségen kívül kötött szerződés fogalma – A 16. cikk l) pontja – Az elállási jog alóli kivétel a gépkocsi-bérbeadási szolgáltatások nyújtása esetén – Gépjármű vásárlására vonatkozó kölcsönszerződés – 2008/48 irányelv – A 10. cikk (2) bekezdése – A szerződésben feltüntetendő információkra vonatkozó követelmények – A tájékoztatási kötelezettség teljesítésének vétele a jogszabályban előírt tájékoztatási minta alkalmazása esetén – Az irányelv horizontális közvetlen hatályának hiánya – A 14. cikk (1) bekezdése – Elállási jog – Az elállási időszak kezdete hiányos vagy pontatlan tájékoztatás esetén – Az elállási jog gyakorlására vonatkozó információk – Az elállási jog elévülése – A jármű előzetes visszaszolgáltatási kötelezettsége, ha az elállási jog gyakorlására kapcsolt hitelszerződés tekintetében kerül sor”

- 1. Fogyasztóvédelem – Fogyasztóihitel-megállapodások – 2008/48 irányelv – Pénzügyi szolgáltatások távértékesítéssel történő forgalmazása – 2002/65 irányelv – Hatály – Gépjárműre vonatkozó, megvásárlási kötelezettség nélküli lízingszerződés – Kizártság*

(2002/65 európai parlamenti és tanácsi irányelv, 1. cikk, (1) bekezdés, és 2. cikk, b) pont, valamint 2008/48 európai parlamenti és tanácsi irányelv, 2. cikk, (2) bekezdés, d) pont)

(lásd: 131–135., 137–151., 156. pont és a rendelkező rész 1. pontja)

2. *Fogyasztóvédelem – A fogyasztókkal kötött szerződések – 2011/83 irányelv – Szolgáltatási szerződés – Fogalom – Gépjárműre vonatkozó, megvásárlási kötelezettség nélküli lízingszerződés – Bennfoglaltság (2011/83 európai parlamenti és tanácsi irányelv, 2. cikk, 6. pont és 3. cikk, (1) bekezdés)*

(lásd: 153–156. pont és a rendelkező rész 1. pontja)

3. *Fogyasztóvédelem – A fogyasztókkal kötött szerződések – 2011/83 irányelv – Távollevők között kötött szerződés – Fogalom – Gépjármű lízingjére vonatkozó, megvásárlási kötelezettség nélküli szolgáltatási szerződés – Távközlő eszközök alkalmazásával megkötött szerződés – A tárgyalás azon szakasza, amelyre a fogyasztó és az eladó vagy szolgáltató nevében vagy javára eljáró közvetítő egyidejű fizikai jelenléte mellett került sor – A tájékoztatásra vonatkozó kötelezettségének az eladó vagy szolgáltató általi tiszteletben tartása – Kizártság (2011/83 európai parlamenti és tanácsi irányelv, 2. cikk, 7. pont)*

(lásd: 164–167., 170–173. pont és a rendelkező rész 2. pontja)

4. *Fogyasztóvédelem – A fogyasztókkal kötött szerződések – 2011/83 irányelv – Üzlethelyiségen kívül kötött szerződés – Fogalom – Gépjármű lízingjére vonatkozó, megvásárlási kötelezettség nélküli szolgáltatási szerződés – Távközlő eszközök alkalmazásával megkötött szerződés – A fogyasztó fizikai jelenléte az eladó vagy szolgáltató nevében vagy javára eljáró, de ezen eladóétól vagy szolgáltatóétól eltérő tevékenységi területen tevékenykedő közvetítő üzlethelyiségében – Kizártság – Feltételek (2011/83 európai parlamenti és tanácsi irányelv, 2. cikk, 8. pont, a) alpont)*

(lásd: 177–183. pont és a rendelkező rész 3. pontja)

5. *Fogyasztóvédelem – A fogyasztókkal kötött szerződések – 2011/83 irányelv – Elállási jog – Kivételek – Meghatározott teljesítési időpont vagy időszak mellett nyújtott autókölcsönzésre vonatkozó szolgáltatások – Gépjármű lízingjére vonatkozó, megvásárlási kötelezettség nélküli szolgáltatási szerződés – Fő tárgy – A jármű fogyasztó általi, meghatározott teljesítési időszakban, pénzösszeg fejében történő használata – Bennfoglaltság (2011/83 európai parlamenti és tanácsi rendelet, 16. cikk, l) pont)*

(lásd: 190–202. pont és a rendelkező rész 4. pontja)

6. *Fogyasztóvédelem – Fogyasztói hitel-megállapodások – 2008/48 irányelv – A szerződésben feltüntetendő információkra vonatkozó követelmények – Elállási jog – Olyan törvényi védelmet felállító nemzeti szabályozás, amely szerint az eladó vagy szolgáltató tiszteletben tartja az ezen jogról való tájékoztatásra vonatkozó kötelezettségét a jogszabályban előírt*

tájékoztatási minta alkalmazása esetén – Megengedhetetlenség – A kizárólag magánszemélyek közötti jogvitában eljáró nemzeti bíróság azon kötelezettsége, hogy pusztán az uniós jog alapján mellőzze az ilyen szabályozás alkalmazását – Hiány – A magánszemély azon joga, hogy a nemzeti jog uniós joggal való összeegyeztethetlenségéből eredő kárának megtérítését követelje
(2008/48 európai parlamenti és tanácsi irányelv, 10 cikk, (2) bekezdés, p) pont)

(lásd: 217., 219., 220., 224–230. pont és a rendelkező rész 5. pontja)

7. *Fogyasztóvédelem – Fogyasztóihitel-megállapodások – 2008/48 irányelv – A szerződésben feltüntetendő információkra vonatkozó követelmények – Elállási jog – A fogyasztó által e jog gyakorlása esetén fizetendő napi kamat összegének feltüntetésére vonatkozó kötelezettség – Terjedelem*
(2008/48 európai parlamenti és tanácsi irányelv, 10. cikk, (2) bekezdés, p) pont, és 14. cikk, (3) bekezdés, b) pont)

(lásd: 233–240. pont és a rendelkező rész 6. pontja)

8. *Fogyasztóvédelem – Fogyasztóihitel-megállapodások – 2008/48 irányelv – A szerződésben feltüntetendő információkra vonatkozó követelmények – A fogyasztó rendelkezésére álló valamennyi peren kívüli panasz- vagy jogorvoslati eljárásra vonatkozó lényeges információk formális feltüntetésének kötelezettsége – Terjedelem*
(2008/48 európai parlamenti és tanácsi irányelv, 10 cikk, (2) bekezdés, t) pont)

(lásd: 243–246. pont és a rendelkező rész 7. pontja)

9. *Fogyasztóvédelem – Fogyasztóihitel-megállapodások – 2008/48 irányelv – A szerződésben feltüntetendő információkra vonatkozó követelmények – Határidő előtti visszafizetés esetén fizetendő ellentételezés – Ezen ellentételezés számítási módjának az átlagos fogyasztó számára könnyen érthető és konkrét módon történő feltüntetésére vonatkozó kötelezettség – Terjedelem*
(2008/48 európai parlamenti és tanácsi irányelv, 10 cikk, (2) bekezdés, r) pont)

(lásd: 250–256. pont és a rendelkező rész 8. pontja)

10. *Fogyasztóvédelem – Fogyasztóihitel-megállapodások – 2008/48 irányelv – A szerződésben feltüntetendő információkra vonatkozó követelmények – A fogyasztó által kapott hiányos vagy téves információk – Az elállásra nyitva álló határidő megkezdésére vonatkozó feltétel – A fogyasztók jogainak és kötelezettségeinek terjedelmére vonatkozó, a fogyasztó megtévesztésére nem alkalmas információk hiányos vagy hibás jellege*
(2008/48 európai parlamenti és tanácsi irányelv, 10. cikk, (2) bekezdés, és 14. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés, b) pont)

(lásd: 263–267. pont és a rendelkező rész 9. pontja)

11. *Fogyasztóvédelem – Fogyasztóihitel-megállapodások – 2008/48 irányelv – A szerződésben feltüntetendő információkra vonatkozó követelmények – Késedelmi kamatláb – E kamatláb konkrét százalékos mérték formájában való közlése és a kiigazítása mechanizmusának ismertetése – A referencia-kamatláb és változása gyakoriságának a változó késedelmi kamatláb tekintetében való megjelölése – Terjedelem*
(2008/48 európai parlamenti és tanácsi irányelv, 10 cikk, (2) bekezdés, 1) pont)

(lásd: 269–272. pont és a rendelkező rész 10. pontja)

12. *Fogyasztóvédelem – Fogyasztóihitel-megállapodások – 2008/48 irányelv – Elállási jog – E jog megszűnése a hitelszerződés teljes körű teljesítése esetén*
(2008/48 parlamenti és tanácsi irányelv, 14. cikk, (1) bekezdés)

(lásd. 275–279., 292. pont és a rendelkező rész 11. pontja)

13. *Fogyasztóvédelem – Fogyasztóihitel-megállapodások – 2008/48 irányelv – A szerződésben feltüntetendő információkra vonatkozó követelmények – A fogyasztó által kapott hiányos vagy téves információk – A fogyasztót megtévesztő, a jogainak és kötelezettségeinek terjedelmére vonatkozó információk – Az elállásra nyitva álló határidő megkezdésének hiánya – Az elállási jog bármilyen visszaélésszerű gyakorlásának hiánya*
(2008/48 európai parlamenti és tanácsi irányelv, 10. cikk, (2) bekezdés és 14. cikk, (1) bekezdés)

(lásd: 280–284., 289–293. pont és a rendelkező rész 11. pontja)

14. *Fogyasztóvédelem – Fogyasztóihitel-megállapodások – 2008/48 irányelv – A szerződésben feltüntetendő információkra vonatkozó követelmények – A fogyasztó által kapott hiányos vagy téves információk – A fogyasztót megtévesztő, a jogainak és kötelezettségeinek terjedelmére vonatkozó információk – Az elállásra nyitva álló határidő megkezdésének hiánya – Az elállási jog fogyasztó általi gyakorlása – A hitelező azon lehetősége, hogy e jog elvesztésére hivatkozzon – Hiány – Feltételek*
(2008/48 európai parlamenti és tanácsi irányelv, 10. cikk, (2) bekezdés és 14. cikk, (1) bekezdés)

(lásd: 297–300. pont és a rendelkező rész 12. pontja)

15. *Fogyasztóvédelem – Fogyasztóihitel-megállapodások – 2008/48 irányelv – Elállási jog – Valamely adásvételi szerződéshez kapcsolódó hitelmegállapodástól való elállás következményei – A fogyasztó számára a hitelből finanszírozott áru visszaszolgáltatását vagy a hitelezőnek ezen áru visszavételére való felhívására vonatkozó kötelezettséget előíró nemzeti szabályozás – A hitelező azon lehetősége, hogy az említett áru visszaszolgáltatásakor ne fizesse vissza a fogyasztó által már megfizetett havi törlesztőrészleteket – Megengedhetlenség*
(2008/48 európai parlamenti és tanácsi irányelv, 3. cikk, n) pont, és 14. cikk, (1) bekezdés)

(lásd: 303–308. pont és a rendelkező rész 13. pontja)

Összefoglalás

A három egyesített ügy több, fogyasztók és gépjármű-kereskedőkkel kapcsolatban álló pénzügyi intézmények között folyamatban lévő jogvita keretébe illeszkedik, amelyek tárgya a fogyasztók elállási joga gyakorlásának érvényessége egy vásárlási kötelezettség nélküli gépjárműlízingszerződés (C-38/21. sz. ügy), illetve több, használt gépjármű vásárlásának finanszírozása céljából kötött hitelszerződés (C-47/21. és C-232/21. sz. ügy) vonatkozásában.

A C-38/21. sz. ügyben egy BMW gépjármű-márkakereskedőnek, amelynek üzlethelyiségét felkereste, egy alkalmazottja a BMW Bank hitelközvetítőjeként eljárva lízingbe vételre kínált egy gépjárművet VK számára, és bemutatta az ilyen típusú szerződés különböző elemeit, például az időtartamot és a havi törlesztőrészleteket. 2018 novemberében VK távközlő eszköz útján egy magáncélra használt gépjárműre vonatkozó lízingszerződést kötött a BMW Bankkal. E 24 hónapra kötött és a BMW Bank által nyújtott kölcsönön alapuló szerződés értelmében VK nem volt köteles megvásárolni a gépjárművet a szerződés futamidejének lejártakor. 2019. június 25-én VK jelezte, hogy el kíván állni a lízingszerződéstől. Úgy vélte ugyanis, hogy a nemzeti jog által előírt tizennégy napos elállási határidő még nem kezdődött meg azon információk elégtelen és olvashatatlan jellege miatt, amelyeket e jog alapján közölni kellett volna vele.

A C-47/21. és C-232/21. sz. ügyekben több fogyasztó kötött kölcsönszerződést használt személygépjárművek magáncélú használatára. E szerződések előkészítése és megkötése során azok a gépjármű-kereskedők, akiktől a gépjárműveket megvásárolták, a C. Bank AG (C-47/21. sz. ügy), valamint a Volkswagen Bank GmbH és az Audi Bank (C-232/21. sz. ügy) közvetítőiként jártak el. Ezt követően e fogyasztók elálltak a megkötött kölcsönszerződésektől, és lényegében az elállás időpontjáig kifizetett törlesztőrészletek visszafizetését kérték. Véleményük szerint a nemzeti jog által előírt tizennégy napos elállási határidő még nem kezdődött meg, mivel az elállási jogra vonatkozó tájékoztatást, valamint az egyéb kötelező információkat nem közölték velük megfelelően.

A nagytanácsban hozott ítéletében a Bíróság pontosítja a fogyasztó számára vásárlási kötelezettség nélküli gépjárműlízingszerződéssel összefüggésben a fogyasztóvédelem területén a 2002/65,¹ 2008/48² és 2011/83 irányelv³ hatályát, valamint a „szolgáltatási szerződés”, a „távollevők között kötött szerződés” és az „üzlethelyiségen kívül kötött szerződés” utóbbi irányelv értelmében vett fogalmának terjedelmét. Ezenkívül a hitelmegállapodásokkal összefüggésben a hitelezőt a 2008/48 irányelv értelmében terhelő azon kötelezettség több aspektusáról is határoz, hogy tájékoztassák a fogyasztókat többek között az elállási jogról, valamint arról, hogy a téves vagy hiányos tájékoztatás milyen következményekkel jár e jog gyakorlására. Egyébiránt a Bíróság – továbbra is ebben az összefüggésben és ugyanezen irányelv alapján – az elállási jog fogyasztó általi visszaélésszerű gyakorlásának kérdésével és ugyanezen jog megszűnésének kérdésével foglalkozik.

¹ A fogyasztói pénzügyi szolgáltatások távértékesítéssel történő forgalmazásáról, valamint a 90/619/EGK tanácsi irányelv, a 97/7/EK irányelv és a 98/27/EK irányelv módosításáról szóló, 2002. szeptember 23-i 2002/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2002. L 271., 16. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 4. kötet, 312. o.).

² A fogyasztóihitel-megállapodásokról és a 87/102/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2008. április 23-i 2008/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2008. L 133., 66. o.).

³ A fogyasztók jogairól, a 93/13/EGK tanácsi irányelv és az 1999/44/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 85/577/EGK tanácsi irányelv és a 97/7/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2011. október 25-i 2011/83/EU európai parlamenti és tanács irányelv (HL 2011. L 304., 64. o.).

A Bíróság álláspontja

Először is a Bíróság a 2002/65, a 2008/48 és a 2011/83 irányelvre tekintettel vizsgálja meg a fogyasztó számára vásárlási kötelezettség nélküli gépjárműre vonatkozó lízingszerződés jellegét.

Először is a 2011/83 irányelv tekintetében a Bíróság kimondja, hogy az olyan gépjárműre vonatkozó lízingszerződés, amelyet az jellemez, hogy sem ezen szerződés, sem pedig egy külön szerződés nem írja elő, hogy a fogyasztó a szerződés lejártakor köteles megvásárolni a gépjárművet, az ezen irányelv 2. cikkének 6. pontja értelmében vett „szolgáltatási szerződésként” ezen irányelv hatálya alá tartozik.⁴ E fogalmat ugyanis tágan határozták meg, és úgy kell értelmezni, hogy az magában foglal minden olyan szerződést, amely nem tartozik az „adásvételi szerződés” ugyanezen irányelv szerinti fogalmába.⁵ A jelen ügyben az olyan lízingszerződés, amellyel az eladó vagy szolgáltató kötelezettséget vállal arra, hogy a gépjárművet részletekben történő fizetés ellenében a fogyasztó rendelkezésére bocsátja, az említett gépjárműnek a lízing végén történő megvásárlásának kötelezettsége nélkül, nem tartozik ez utóbbi fogalomba, mivel nem írja elő a jármű tulajdonjogának a fogyasztóra történő átruházását. Az ilyen lízingszerződés nem szerepel a 2011/83 irányelv hatálya alól kizárt szerződések listáján sem.⁶

Másodszor a Bíróság úgy véli, hogy az ilyen szerződés nem tartozik a 2008/48 irányelv tárgyi hatálya alá. Ugyanis bár az ilyen szerződés az ezen irányelv⁷ értelmében vett „haszonbérlet” fogalmába tartozik, arra nem terjed ki ezen irányelv hatálya, mivel nem tartalmaz semmilyen arra vonatkozó kötelezettséget a fogyasztó számára, hogy a szerződés lejártakor megvásárolja a szerződés tárgyát.

Harmadszor, ami a 2002/65 irányelvet illeti, a Bíróság azt is megállapítja, hogy nem tartozik ezen irányelv hatálya alá az olyan, gépjárműre vonatkozó lízingszerződés, amelyet többek között az jellemez, hogy sem maga a szerződés, sem valamely, ettől független szerződés nem ír elő a fogyasztó számára a jármű való megvásárlására vonatkozó kötelezettséget. A Bíróság ugyanis emlékeztet arra, hogy ahhoz, hogy valamely szerződés az irányelv hatálya alá tartozzon, annak többek között olyan „pénzügyi szolgáltatás”⁸ nyújtására kell irányulnia, mint a hitellel kapcsolatos szolgáltatás. Márpedig, bár igaz, hogy az adásvételi kötelezettség nélküli gépjárműlízing-szerződés hitelelemet és bérleti elemet is tartalmaz, a Bíróság megállapítja, hogy az ilyen szerződés lényegében nem különbözik a hosszú távú gépjárműbérleti szerződéstől. Mivel így az ilyen típusú szerződés elsődleges tárgya a gépjármű bérbeadása, az nem minősíthető hitellel kapcsolatos pénzügyi szolgáltatási szerződésnek.

⁴ A 2011/83 irányelv 2. cikkének 6. pontja értelmében a „szolgáltatási szerződés” fogalmának megfelel „az adásvételi szerződéstől eltérő bármely olyan szerződés, amelynek alapján” az eladó vagy szolgáltató „a fogyasztó részére szolgáltatást nyújt vagy szolgáltatás nyújtását vállalja, ideértve a digitális szolgáltatásokat is”.

⁵ A 2011/83 irányelv 2. cikkének 5. pontja az „adásvételi szerződés” fogalmát akképpen határozza meg, hogy az „bármely olyan szerződés, amelynek értelmében az eladó vagy szolgáltató átruházza vagy vállalja, hogy átruházza a fogyasztóra valamely áru tulajdonjogát, a fogyasztó pedig megfizeti vagy vállalja, hogy megfizeti annak vételárát, ideértve azokat a szerződéseket is, amelyek árukra és szolgáltatásokra egyaránt vonatkoznak”.

⁶ A 2011/83 irányelv 3. cikkének (3) bekezdésében foglalt meghatározás szerint.

⁷ A 2008/48 irányelv 2. cikke (2) bekezdésének d) pontja értelmében.

⁸ Ezen irányelv 2. cikkének b) pontja szerint „bármely banki, hitel-, biztosítási, magán-nyugdíjpénztári, befektetési vagy fizetéssel kapcsolatos szolgáltatás” a pénzügyi szolgáltatás fogalmába tartozik.

Másodszor, a 2011/83 irányelvnek a fogyasztó számára megvásárlási kötelezettséget nem tartalmazó gépjárműre vonatkozó lízingszerződéssel kapcsolatos értelmezésével összefüggésben a Bíróság először is a „távollevők között kötött szerződés”⁹ és az „üzlethelyiségen kívül kötött szerződés”¹⁰ fogalmával foglalkozik.

Így a Bíróság pontosítja egyrészt, hogy a fogyasztó és az eladó vagy szolgáltató között távközlő eszköz útján kötött szolgáltatási szerződés nem minősíthető „távollevők között kötött szerződésnek”, amennyiben a szerződéskötést olyan tárgyalási szakasz előzte meg, amelyre a fogyasztó és az eladó vagy szolgáltató nevében vagy javára eljáró közvetítő egyidejű fizikai jelenléte mellett került sor, aki a 2011/83 irányelvben¹¹ említett valamennyi olyan információt közölte a fogyasztóval, amely lehetővé tette a fogyasztó számára, hogy kérdéseket tegyen fel a tervezett szerződéssel vagy a javasolt ajánlattal kapcsolatban annak érdekében, hogy az eladóval vagy szolgáltatóval szembeni esetleges szerződéses kötelezettségének terjedelmére vonatkozó minden bizonytalanságot eloszlasson.

Másrészt a Bíróság megállapítja, hogy a fogyasztó és az eladó vagy szolgáltató között létrejött szolgáltatási szerződés nem minősíthető „üzlethelyiségen kívül kötött szerződésnek”, ha a szerződés távközlő eszköz segítségével történő megkötésének előkészítési szakaszában a fogyasztó az e szerződés megtárgyalása céljából felkereste az eladó vagy szolgáltató nevében vagy javára eljáró, de ezen eladóétól vagy szolgáltatóétól eltérő tevékenységi területen működő közvetítő üzlethelyiségét, amennyiben két feltétel teljesül. A fogyasztó 1) szokásosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő, átlagos fogyasztóként a közvetítő üzlethelyiségének felkeresésekor számíthatott arra, hogy ez utóbbi az eladóval vagy szolgáltatóval kötött szolgáltatási szerződés megtárgyalása és megkötése céljából kapcsolatba lép vele, és 2) könnyen megérthette, hogy e közvetítő az említett eladó vagy szolgáltató nevében vagy javára jár el.

Másodszor, a 2011/83 irányelv 16. cikkében előírt azon kivételek vizsgálata során, amelyek értelmében a fogyasztót bizonyos esetekben nem illeti meg elállási jog, a Bíróság megállapítja, hogy az eladó vagy szolgáltató és a fogyasztó között az ezen irányelv értelmében vett, távollevők között vagy üzlethelyiségen kívül kötött szolgáltatási szerződésnek minősülő, gépjárműre vonatkozó lízingszerződés az ezen irányelv hatálya alá tartozó, távollevők között vagy üzlethelyiségen kívül kötött olyan szerződés esetében előírt elállási jog alóli kivétel körébe tartozik, amely szerződés meghatározott teljesítési dátumra vagy futamidőre¹² szóló, autóbérlésre irányuló szolgáltatásokra vonatkozik, amennyiben az ilyen szerződés fő tárgya az, hogy bizonyos pénzeszettek rendszeres fizetése ellenében lehetővé tegye a fogyasztó számára a gépjárműnek az említett szerződésben meghatározott időtartam alatti használatát. E tekintetben a Bíróság pontosítja egyfelől, hogy az e kivétel által hivatkozott „meghatározott” kifejezés magában foglalhat olyan hosszabb időtartamú bérleti szerződéseket is, mint a 24 hónapos lízingszerződés, amennyiben ezen időtartamot a szerződés kellően pontosan meghatározza. Másfelől a Bíróság hangsúlyozza, hogy a kifejezetten a fogyasztó által megadott jellemzőknek megfelelően beszerzett járműre vonatkozó lízingszerződés keretében az eladó vagy szolgáltató – abban az esetben, ha a

⁹ A 2011/83 irányelv 2. cikkének 7. pontjában foglalt meghatározás szerint a „távollevők között kötött szerződés” az eladó vagy szolgáltató és a fogyasztó között áru vagy szolgáltatás értékesítésére szervezett távértékesítési rendszer keretében, az eladó vagy szolgáltató és a fogyasztó egyidejű fizikai jelenléte nélkül – a szerződés megkötésének időpontjával bezárólag kizárólag egy vagy több távközlő eszköz alkalmazásával – kötött szerződés.

¹⁰ A 2011/83 irányelv 2. cikke 8. pontjában foglalt meghatározás szerint az „üzlethelyiségen kívül kötött szerződés” az eladó vagy szolgáltató és a fogyasztó között kötött bármely olyan szerződés, „amelyet az eladó vagy szolgáltató és fogyasztó egyidejű fizikai jelenléte mellett, az eladó vagy szolgáltató üzlethelyiségétől eltérő helyen kötöttek meg”.

¹¹ Különösen a 2011/83 irányelv 6. cikkének megfelelően.

¹² A 2011/83 irányelv 16. cikke l) pontja kivételt ír elő „szállásnyújtásra irányuló szerződések esetében a lakáscélú szolgáltatás kivételével, árufuvarozásra, gépjármű-bérbeadásra, étkeztetésre, valamint szabadidős tevékenységekhez kapcsolódó szolgáltatások nyújtására irányuló szerződések esetében, amennyiben a szerződésben meghatározott teljesítési időpontot vagy időszakot kötöttek ki”.

fogyasztó számára elismerik az elállási jogot – nehézségekkel szembesülhet. Ugyanis többek között e jellemzők miatt előfordulhat, hogy az eladó vagy szolgáltató nem képes az elállási jog gyakorlását követő észszerű határidőn belül a gépjárművet más, egyenértékű használatra átadni az eredetileg tervezett lízing időtartamának megfelelő időszakban úgy, hogy ne szenvedjen jelentős gazdasági kárt.

Harmadszor, a 2008/48 irányelv értelmezésével összefüggésben a Bíróság mindenekelőtt megállapítja, hogy a C-47/21. és a C-232/21. sz. ügyben szóban forgó, a magánhasználatra szánt használt személygépkocsi vásárlására irányuló kölcsönszerződések hitelmegállapodásként a 2008/48 irányelv hatálya alá tartoznak.¹³

Ezt követően a Bíróság pontosítja az eladónak vagy szolgáltatónak az ezen irányelv¹⁴ hatálya alá tartozó hitelmegállapodásokban nyújtandó tájékoztatásra vonatkozó kötelezettségének, és különösen az elállási joggal kapcsolatos tájékoztatási kötelezettségének terjedelmét.¹⁵ Így a Bíróság azt mondta ki, hogy e kötelezettséggel ellentétes az olyan törvényi vélelmet felállító nemzeti szabályozás, amely szerint az eladó vagy szolgáltató tiszteletben tartja azon kötelezettségét, hogy tájékoztassa a fogyasztót az elállási jogáról, ha ezen eladó vagy szolgáltató a szerződésben olyan nemzeti rendelkezésekre hivatkozik, amelyek e tekintetben maguk is jogszabályban előírt tájékoztatási mintára utalnak, miközben az ezen mintában szereplő olyan záradékokat alkalmaz, amelyek nem felelnek meg a 2008/48 irányelv előírásainak.¹⁶ Mivel a kizárólag magánszemélyek közötti jogvitában eljáró nemzeti bíróság az ilyen nemzeti szabályozást nem tudja ezen irányelvvel összhangban értelmezni, pusztán az uniós jog alapján nem köteles mellőzni e szabályozás alkalmazását, e bíróság azon lehetőségének sérelme nélkül, hogy azt a saját belső joga, illetve ennek hiányában a nemzeti jog uniós joggal való összeegyeztethetlensége miatt sérelmet szenvedett fél ahhoz való joga alapján mellőzze, hogy az ebből eredő kárának megtérítését követelje.

Végül a Bíróság a 2008/48 irányelvben előírt elállási joggal kapcsolatos különböző szempontokról foglal állást.¹⁷

Először is pontosítja az elállási határidő kezdő időpontját. E tekintetben, amennyiben a hitelező által a fogyasztónak ezen irányelv¹⁸ alapján nyújtott tájékoztatás hiányosnak vagy tévesnek bizonyul, az elállásra a 2008/48 irányelvben előírt tizennégy napos határidő csak akkor kezdődik, ha ezen információ hiányos vagy téves jellege nem befolyásolhatja a fogyasztó azon képességét, hogy értékelje az említett irányelv szerinti jogai és kötelezettségei terjedelmét, sem pedig a szerződés megkötésére vonatkozó döntését, és adott esetben megfossza a fogyasztót attól a lehetőségtől, hogy lényegében ugyanolyan feltételek mellett gyakorolja jogait, mint amelyek akkor érvényesültek volna, ha ezt a tájékoztatást teljes körű és pontos módon nyújtották volna. Ugyanis a hiányos vagy téves tájékoztatás csak akkor tekinthető a tájékoztatás elmaradásának, ha ezáltal megtevesztik a fogyasztót a jogait és kötelezettségeit illetően, és következésképpen a fogyasztónak olyan szerződést kell kötnie, amelyet adott esetben nem kötött volna meg, ha rendelkezett volna teljes körű és tárgyi szempontból pontos információkkal.

¹³ A 2008/48 irányelv 2. cikkének (1) bekezdése szerint.

¹⁴ A 2008/48 irányelv 10. cikkének (2) bekezdésében foglalt meghatározás szerint.

¹⁵ A 2008/48 irányelv 10. cikke (2) bekezdésének p) pontja előírja, hogy a hitelmegállapodásnak tartalmaznia kell az elállási jog meglétét vagy hiányát, azon időszakot, amelyen belül e jog gyakorolható, valamint az elállási jog gyakorlásának egyéb feltételeit.

¹⁶ A 2008/48 irányelv 10. cikke (2) bekezdésének p) pontja.

¹⁷ A 2008/48 irányelv 14. cikkének (1) bekezdése értelmében a fogyasztó tizennégy naptári napon belül indokolás nélkül elállhat a hitelmegállapodástól.

¹⁸ A 2008/48 irányelv 10. cikkének (2) bekezdése alapján.

Másodszor, a Bíróság a hitelszerződés teljes körű teljesítésének az elállási jog fenntartására gyakorolt hatását elemzi. Így azt állapítja meg, hogy az ilyen szerződés teljes körű teljesítése e jog megszűnését vonja maga után. Mivel ugyanis a szerződés teljesítése jelenti a szerződéses kötelezettségek megszűnésének természetes mechanizmusát, a fogyasztó már nem hivatkozhat az elállási jogra, ha a felek a hitelmegállapodást teljes mértékben teljesítették, és az e szerződésből eredő kölcsönös kötelezettségek ebből következően megszűntek.

Harmadszor, a fogyasztó elállási jogának gyakorlására vonatkozó kérdést illetően a Bíróság kimondta, hogy a hitelező nem hivatkozhat érvényesen arra, hogy a fogyasztó a szerződéskötés és az elállási jog gyakorlása között, vagy akár ezen jog gyakorlását követően tanúsított magatartása miatt e jogot visszaélésszerűen gyakorolta, amennyiben a hitelmegállapodásban a 2008/48 irányelv megsértésével történő hiányos vagy téves tájékoztatásra tekintettel az elállási határidő nem kezdődött meg amiatt, hogy megállapítást nyert, hogy e hiányos vagy téves jelleg befolyásolta a fogyasztó azon képességét, hogy értékelje jogai és kötelezettségei terjedelmét, valamint a szerződés megkötésére irányuló döntését.

Negyedszer, az elállási jog megszűnéséről határozva a Bíróság megállapítja, hogy a 2008/48 irányelvvel ellentétes az, hogy a hitelező, amennyiben a fogyasztó az ezen irányelvben¹⁹ előírt feltételeknek megfelelően gyakorolja elállási jogát, hivatkozhat e jognak a nemzeti jogszabályok szerinti megszűnésére, amennyiben az ugyanezen irányelvben²⁰ említett kötelező adatok legalább egyike nem szerepelt a hitelmegállapodásban, illetve abban hiányosan vagy hibásan szerepelt, és azt utólag sem közölték megfelelően, továbbá ha emiatt az elállási határidő nem kezdődött meg. A 2008/48 irányelv ugyanis a fent említett esetben semmilyen időbeli korlátozást nem ír elő a fogyasztó elállási jogának gyakorlására vonatkozóan. Következésképpen a nemzeti szabályozás nem írhat elő ilyen korlátozást.

Ötödször a Bíróság az elállási jog joghatásait vizsgálja. A kérdést előterjesztő bíróság így rámutat, hogy a tényleges érvényesülés elvével összefüggésben értelmezett ezen joggal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely előírja, hogy amennyiben a fogyasztó eláll a kapcsolt hitelmegállapodástól,²¹ vissza kell szolgáltatnia a hitelezőnek a hitelből finanszírozott árut, vagy a hitelezőt ezen áru visszaszerzésére kell felszólítani, anélkül hogy a hitelezőnek ezzel egyidejűleg vissza kellene térítenie a hitelnek a fogyasztó által már kifizetett havi törlesztőrészleteit. A kérdést előterjesztő bíróság által elvégzendő vizsgálatok függvényében ugyanis az olyan nemzeti eljárási szabályok, amelyek a hitelezőt a hitelből finanszírozott vagyontárgynak a hitelező részére történő visszaszolgáltatására kötelezik, vagy felszólították e dolog visszafizetésére, anélkül hogy e hitelezőt a hitel már kifizetett havi törlesztőrészleteinek egyidejű visszafizetésére vonatkozó kötelezettség terhelte volna, a gyakorlatban lehetetlenné vagy rendkívül nehézé tehetik az elállási jog gyakorlását.

¹⁹ A 2008/48 irányelv 14. cikkének (1) bekezdésében foglalt meghatározás szerint.

²⁰ A 2008/48 irányelv 10. cikkének (2) bekezdésében foglalt meghatározás szerint.

²¹ A 2008/48 irányelv 3. cikkének n) pontja értelmében.